

ל שונות רעות עוסקות עתה במערכת השמצה שלוחת-רסן נגד חברי-הכנסת יצחק רפאל.

הן טוענות שאינו ראוי לתפוס את מקומו בממשלת-ישראל.

שכניסתו לכהונת שר, במקומו של חיים משה שפירא ו"ל, היא בזיון לממשלה, רח"מנא-ליצלן.

הגיעה השעה לשים קץ למפע-שיטנה מבוער זה.

הגיעה השעה להכריז על האמת: יצחק רפאל ראוי בהחלט להי-כנס לממשלה זו.

יתר מזה: הוא יהיה שר אידיאלי בצחת זה.

וכל ההשמצות אינן אלא דברי בילעם: מה טובו אוהליך יצחק, משכנותיך רפאל.

ואני אומר: להיפך. האם רוצים אהנון בקנאי דתי חשוך, הסגור בדי האמות של עולמו האטום, הי-שקוע כלכלו בסטריגמרא, הבודק כל

ענף — לא רק בתיאוריה, בחבר ועדת החוקה-החוק-משפט של הכנסת, אלא גם בפרקטיקה, באוי לם בתי-המשפט ממש?

לא זה בלבד שטרשת תלגיבורים אינה סוסלת את רפאל, אלא להיפך, היא דחקה מכשריה אותו לתפקיד הרם. כי מהו תפקידו של שר בישראל?

בין השאר, עליו לדאוג למויחון מפלגתו.

הממשלה מוקמת כאשר כמה מפלגות — וכיום כל המפלגות הגדולות — מסכימות ביניהן על חלוקת משרדי-הממשלה ביניהן.

המפלגה שזכתה במשרד מכויים, מסקידה עליו את אחד מעסקניה. תפקידו של זה אינו רק לנסוע במכוניות-שרד ולגור בדי-רת-שרד, אלא גם לשכץ את מירב עסקני המפלגה בבוים על השבון המדינה, לה-

שיג תרומות למען המפלגה מן הקבלנים המספקים למשרד סחורה ושרותים, להשיג למוסדות מפלגתיים מענקים והלאות מן הממשלה, הסוכנות היהודית, ועוד.

המפלגה משתמשת בכספים אלה כדי לב-נות מנגנון יעיל, לנהל תעמולה ולרכוש קולות ביום הבחירות. בעזרת קולות אלה

עניין בהן לא פעם, כנראה מתוך מניעים ציוניים.

יש, כמובן, גם שרים אחרים הי-תרמים את תרומתם לשיגושוג ישראל בדרך זו. אך אפשר לקי-זות כי השר יצחק רפאל יעלה על כולם.

בורת התכופתנים, האוכלת כל חלקה טובה בנו, טוענת כי צפויה למדינה סכנה של מיליטאריזם, חס ושלום. מובן שאין בטענה זו כל ממש, ואין היא אלא אחת ההשמצות הרבות שבהן ער-זר הגייס החמישי לאוייב הוומם לכלותנו, מתוך שינאה-עצמית יהודית טיפוסית.

יהיה זה פשע כלפי ביטחון המי-דינה למנוע את צירופו של איש כזה לוועדת השרים לענייני ביט-חון.

אדם לשיא הגיוחך מגיעים משמי-ציו של רפאל בדברים על דיעותיו הי-פוליטיות.

הם טוענים שאין לו דיעות מגובשות על שאלות הקיום של המדינה, שנראה פעם כי יונה ופעם כנץ — לפעמים תוך כדי נאום אחד — ושלא יכירנו מקומו של איש כזה בממשלה בעת הכרעה הרת-גורל.

הוא בילעם, בילעם — מי יגול עפר מעיניך?

שהרי אין מחמאה גדולה יותר לאדם המתכוון להיות שר בממשלת הליכוד הי-לאומי!

תכונה זו, לא זו בלבד שאינה פוסלת את האיש, אלא להיפך, היא הופכת אותו לחבר אידאלי ממש בצוות של הגברת גולדה מאיר.

לא נדבר סרה במתים, אך אין להעלים את העובדה שחיים משה שפירא ו"ל היה קצת-קצת יוצא-דופן בממשלה זו.

היו לו דיעות ברורות ועיקביות. הוא לא מש מהן מימנה או שמאלה. הוא היה שוחר-שלום מושבע, מתנגד גמור לסיפוח שטחים, בלם לכל נטייה של הרפתקנות צבאית ומי-דינית. כימעט והייתי אומר: תבוסתן.

היה מזור לראות איש כזה בחברת שרים שהטיפו בנשימה אחת להתנחלות רבת-תנו-פה ולהחזרת השטחים המוחזקים, ליוזמת-שלום נועזת ולעמידה איתנה על זכותנו הי-היסטורית לארץ-ישראל השלמה, לקביעת הירדן ותעלת-סואץ כגבולות-ביטחון הכי-רחיים ולנכונות להחזיר הרבה-הרבה שט-חים, למשא-ומתן ללא תנאים מוקדמים ולי-קביעה נחרצת שלעולם לא נחתר על יריר-שלום, הגולן, עזה, שארם-א-שייך, חברון ואל-עריש.

לגבי יצחק רפאל, אין בעיות כאלה. הוא יתאים למתכונת, לא פחות מאשר שרי הי-ביטחון, החוץ והחינוך.

כי יצחק רפאל הוא יונץ טורף ונציון מוגרר, נץ התומך בגולדמן ויונה המתנחלת בחברון.

לולא היה מועמד כזה מן המוכן, היינו צריכים להמציא אותו.

הוא מתאים לממשלת גולדה, וממשלת גולדה מתאימה לו.

ני מקווה שדי בשורות אלה כדי לי-שים קץ, אחת ולתמיד, למערכה המכור-ערת המתנהלת נגד אישיות גדולה זו.

יש במערכה זו מידה רבה של צביעות מתחסדת וקוצר-ראייה.

כי שסבור שאין מקום ליצחק רפאל בי-ממשלה, חייב לומר מדוע. וכאשר יפרט את הנימוקים, יצטרך להסיק את המסקנה שאותם נימוקים עצמם פוסלים את מרבית חברי ממשלת הליכוד הלאומי.

הדבר יביא לפירוק ממשלת הליכוד דחקא בימים טרופים אלה, כשאנו זקוקים לכל קורטוב של ליכוד !!!

לא אתפלא לשמוע שהמערכה נגד יצחק רפאל מודרכת ומנוהלת על-ידי פוכני האוייב, התכופתנים למיניהם.

נעמוד-נא כאיש אחד נגד מוימה שחורה זו, ונשמיע את תביעתנו הנמרצת והנחרצת: רפאל לממשלה.

רפאל

היא משיגה ייצוג ככנסת, ובעזרת ייצוג זה היא מעגל סגור.

מדוע לקחת אדם חדש, ואולי נאיבי, שיצטרך ללמוד את התורה הזאת כולה מחדש?

מפרשת תלגיבורים הוכיח רפאל, שהיה או סגור, כי הוא שולט בכל משימות המיקצוע. תמורת קבלת עבודות בבנייה בית-חולים ממשלתי, נדרשו קבלנים לשלם תרומות למפלגה. אם נעשה הדבר קצת בגסות, ללא הגמישות המוחכמת של שרי המערך וגח"ל, הרי יש להניח כי בינתיים המשיך רפאל ללמוד ולהשכיל.

מאכל ומסקה שלוש פעמים לפני שהוא מכניסו לפיו?

בזוהי שלא.

הנה לנו מנהיג רתי, שטרחה להי-כיר ממקור ראשון את העולם הי-חילוני. שחזה בהופעות חשפנות על כמת ה"לידו", ועקב אחרי חמוקי הנערות ב"פוליברזר"?

אדם שאינו מואס, בגלל אמינות טפלות, בכוס של שמפניה טובה, מעשה ידי הגויים. אדם שיש לו יחס ליברלי לבעיות טוהר המשפחה.

בקיצור: אדם שאפשר לסמוך על רוחב-הפיסתו, המכיר את כל צירי המטבח — האדם האידאלי לנגשירת גשם מעל לתהום המפי-רידה בין דתיים וחילוניים.

אחד מתפקידיו של שר הוא לבצע את חוקי ישראל ולכבד את בתי המשפט.

האם יש אנשים רבים כמדונה המכירים את עבודת בתי-המשפט כמו רפאל?

נכון, פעם אמר שאין כפייה נוראה יותר מכפיית בתי-המשפט החילוניים על אדם דתי. אבל זה מעיד רק על מידה ברוכה של נון-קונפורמיזם, על עזירותו של אדם לומר את אשר על ליבו. האין הוא מכיר את גיבורי אצ"ל ולחיי הגאים, שהטיחו כדברים האלה בפני שופטיהם הבריטיים?

לעומת זאת בקי רפאל במערי-כתי-השיפוט מאין כמותו. הוא הופיע בה כמאשים וכנאשם, למד את הבעייה על כל צדדיה.

יש לתמוה על האנשים הסבורים שעצם הופעתו של רפאל במשפטים אלה פוסלת אותו מכהונת שר. מה פתאום?

אדם מוחזק כחף-משפט כל עוד לא הור-שע בדין. והנה, במשפט שהגיש רפאל נגד גיבורים, זוכה רפאל מפאת חוסר-הרוחות, אחרי שהעד הראשי, איש מפלגתו, סירב להעיד. וגם המשפט שהגיש רפאל נגד סילבי קשת, בו יכול היה להפוך מאשם לנאשם, נפסק באמצע, בגלל המצב הביט-חוני.

אדם שיש לו תושייה כזאת — אין נח-תר עליו?

ומניין נקח מועמד אחר לכהון נת שר, שיש לו נסיון משפטי כה

לשעלמון!

אולם אם עשו האשמות אלה רושם כלשהו על מישהו בעולם, הרי יבוא מינויו של יצחק רפאל ויפריך אותן לחלוטין.

שגיריות ישראל בכל העולם יוכלו להפיץ ברבים את העובדה כי הנה הצטרף לממשלת-ישראל ה"מיליטאריסטית" שר שמ-עולם לא אהב את הצבא, ושיחסו השלילי לצבאיות הינו תכונה משפחתית ממש.

ולראייה: במלחמת העצמאות, כשהיה רפאל בן 33, לא התגייס לצ"ל. וגם בנו, שילה, צעיר חסון ובריא כמו אביו, לא התגייס, ותחת זאת העדיף לשמור על הי-גחלת הלוחשת כבחורי-שיבה. כל ה"כבוד.

ואל יחשוש איש כי עובדות אלה מנועות מיצחק רפאל למלא את תפקידו בעיתות חירום ומלחמה, מחוסר בקיאות ביטחונית. להיפך, ח"כ יצחק רפאל הוא חבר ועדת החוקי-הביטחון של הכנסת מאז הכנסת הי-שנייה, ונתקשה למצוא מומחה ביטחוני מדופלם יותר ממנו.

מעשה ינהל עניינים אלה בצורה חלקה ויעילה.

אין ספק שבתור שר יתרום רפאל תרומה חשובה מאוד להידוק הקשרים בין מדינת-ישראל הנצורה ויהודי העולם החשים לעזרתה.

די לחזק את יחסיו החזקים של רפאל עם איליהכספים היהודי השווייצרי, יליד הונגריה, בעל הי-דרבון הליברלי והעסקים כארצות-הברית — הרי הוא ד"ר טיבור רוזנבאום.

אותו יהודי יקר עשה רבות ונפלאות למי-ען ישראל. השבועון האמריקאי לייף טען, במיליוני עותקים, שהוא גובר העולם התח-תון האמריקאי, ה"מאסיה", ידוע כי הוא העביר לישראל כספים רבים, שהושקעו לי-ברכה במפעלים יצרניים. ולמי איכפת מה מקורם?

לרפאל היה חלק נכבד בעסקות אלה. את זאת אישר אילו מבקר-המדינה, שהת-